

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי יצחק אבו ז"ל

בן מסעודה ואליהו
נולד במרוקו
בתאריך ב' בטבת תש"ח, 15/12/1947
התגורר בירושלים
התגייס בנובמבר 1965
שרת בחיל השריון
נפל בעת שירותו
בתאריך י"ב בתשרי תשל"ד, 8/10/1973
נקבר בהר הרצל
אזור: ד חלקה: 2 שורה: 13 קבר: 3
הותיר אישה, שני בנים ומשפחה

בן 26 בנפלו

קורות חיים

יצחק, בן מסעודה ואליהו, נולד ביום ב' בטבת תש"ח (15.12.1947) בעיר פאז שבמרוקו. כשהיה כבן שנה, עלה ארצה עם משפחתו. המשפחה התיישבה בשכונת "מאה שערים" בירושלים ויצחק למד בבית-הספר היסודי "בית יעקב". איציק (כך נהגו לכנותו בני משפחתו וידידים) היה הבן הבכור במשפחת אבו ובעקבותיו נולדו למשפחה עוד שלושה בנים ובת. חבלי העלייה ארצה נתארכו מאד לאיציק ולבני משפחתו. למזלם הרע, עכבו הבריטים את הספינה שעמדו להגיע בה אל חופי הארץ והם שהו תקופה ארוכה במחנות ההסגר בקפריסין. לארץ-ישראל זכו להגיע רק לאחר סיום המנדט הבריטי וההכרזה על הקמת המדינה. בתקופת מלחמת השחרור גרה המשפחה בשכונת "מאה שערים" בירושלים. האב גויס לצה"ל ויצא להגן בגופו על המדינה הצעירה. הוא השתתף ברבים מן הקרבות ואף נפצע קשה. לאחר תום מלחמת השחרור עברה המשפחה להתגורר בשכונת מוסררה ושם גם החל איציק את לימודיו בבית הספר היסודי. הוא היה תלמיד מקשיב, עירני ומלא סקרנות אבל תנאי הדיור הקשים והצפיפות הרבה בבית ההורים לא הניחו לו להתמסר ללימודים. הוא סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי והחליט שעליו לצאת לעבודה,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

להתפרנס בכוחות עצמו ולהקל בכך על העול הכבד, שרביץ על הוריו. הוא החל עובד, כמסגר, יחד עם קרובי משפחתו. במקצוע זה עבד שנים מספר והניסיון שרכש בעבודה הפך אותו לבעל מקצוע מעולה. בעבודה זו החזיק עד למועד גיוסו לשירות סדיר.

יצחק גויס לצה"ל במחצית נובמבר 1965 והוצב לחיל הרגלים. הוא התנדב לשרת בחטיבת "גולני" ובמסגרתה עבר את הטירונות הקשה והממושכת, הנהוגה בחטיבה. לאחר הטירונות השתלם באימון החורף ובאימון הקיץ המסורתיים והפך לחייל מצוין וללוחם מעולה. איציק היה אהוב על מפקדיו ואהוב על חבריו לנשק. הוא אהב לבלות את שעות המנוחה המעטות והיה מוכן לעזור לכל אחד מהם גם בלי שנתבקש. חבריו סמכו עליו וידעו שאפשר להיעזר בו גם בשעות הקשות ביותר. במסגרת שירותו הסדיר השתתף איציק במלחמת ששת הימים וכן בפעולות מעבר לקווי האויב, ובאחת הפעולות אף נפצע ואושפז. בעבור שירותו הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". לפני שהשתחרר מהשירות הסדיר עבר קורס נהגי זחל"ם והוצב לחיל הרגלים המשוריין. בעת שירותו הסדיר זכה להכיר את אולין, שהפכה להיות חברתו הקבועה ולאחר כשנתיים נשא אותה לאישה.

לאחר נישואיהם החל איציק לעבוד כנהג מונית, כדי לחסוך סכום כסף שיאפשר להם לפתור את בעיית הדיור הקשה בה היו נתונים. הזוג הצעיר נכנס לגור יחד עם סבתו של איציק ושם גם נולדו להם שני ילדיהם - בנימין ויובל. במשך כל התקופה הזאת נאבקו קשה להשגת דירה. הם פנו למוסדות שונים וניסו לחסוך כמיטב יכולתם. למרות המצב הקשה, היה איציק אופטימי תמיד והרבה לצחוק ולשמוח. הוא היה קשור בעבודות אהבה עזה לילדיו ולאשתו, ולמרות שהיה עובד עד לשעות מאוחרות לא הזניח את משפחתו והשתדל לבלות אתה את כל זמנו הפנוי. במלחמת יום הכיפורים השתתף איציק בקרבות הבלימה בסיני בתפקיד נהג זחל"ם. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973) נפגע הזחל"ם שלו כשיצא לחלץ פצועים, והוא נלכד בתוכו. במשך שמונה חודשים ארוכים קוותה המשפחה שאיציק, אשר הוכרז כנעדר, יחזור בריא ושלם, אך לאחר הסכמי הפרדת הכוחות, כלתה תקוותם כשנמצאה גופתו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה, שני בנים ומשפחה.

בני משפחתו תרמו לזכרו ולזכר דודו, שנפל אף הוא במלחמה זו, ספר תורה בנוסח יהודי ספרד.